

Din noapte în zori

Stefan Doroftei Doimaneanu

Taina mării, vraja ei
Vid abstract, m-a cuprins,
Glasul nopții fără lună
Peste zări s-a întins,

Depărtarea o străpung
Cu noiane de gânduri,
Marinari fără mare
Scriu iubitelor rânduri,

Iară eu, țarm pustiu
Pe nisip, lângă val,
Îmi revăd viața-ntreagă
Începând din aval,

Privesc bolta pavată
Și țâșnesc către stele,
Vechi iubiri înghețate
Se topesc printre ele,

Nefirescul tumult
De reverii astrale,
Mă inundă cu patos
În trăiri abisale,

Cu universul din mine
Mă contopesc, mă inund,
Sărutându-mi trecutul,
În viitor căutând.

.....

Negura se mistuie,
Gâfâie și se crispează,
Întinderea albastră
Latent se-ncoronează,

În relief de valuri
Cu crestele cernite,
Se-nvârt doar pescărușii
În dansuri îndrăcite,

O rază, încă una
Și-un evantai apoi,

Însângerează zarea
Cu foc și cu văpăi,

Iar ziua ce se-ascunde
Printre tăciuni și jar,
Se-aprinde maiestoasă
În zori, zâmbind ștregar.

.....

Din feeria astrală
Dezertez, mă desprind,
Și în baia de soare
Vise din vis se aprind.